

dermed, at man anser det for uheldigt, at en Vare skal belægges med en forskellig Told, alt eftersom den benyttes til det ene eller det andet Øjemed. Man mener, at enten maa en Vare have den eller hin Told, men det kan ikke være afhængigt af Varens Benyttelse, om den skal belægges med den ene eller den anden Told. Det siger Landstingsordføreren, hvor det gælder kemiske Præparater, men $\frac{1}{2}$ Time efter, da han kommer til Petroleum'en, har han fuldstændig glemt sit eget Ræsonnement, idet han foreslaar, at Petroleum, der anvendes paa en bestemt Maade, skal frigives, men ikke Petroleum i Almindelighed. Man faar herved ikke megen Tillid til den Sagkundskab, heller ikke en Gang til den Logik, hvormed Landstinget har behandlet Toldloven.

Landstinget har taget sig Arbejdet uhyre let, har gjort sig det saa overmaade let, idet det i Virkeligheden henviser alt Arbejdet til det kommende Fællesudvalg. Men hvis det kommende Fællesudvalg skal gøre det Arbejde, som Landstingets Flertal og dets Ordfører anviser det, saa er det jo i Virkeligheden ganske uoverkommeligt for et Fællesudvalg, saaledes som et Fællesudvalg i Almindelighed er, og saadan som et Fællesudvalg ogsaa er efter vor Forfatnings Mening. Det Fællesudvalg, som nu alle længes efter, kan i Virkeligheden slet ikke gøre det Arbejde, som Landstingets Flertal og Ordfører have anvist det, uden at konstituere sig som en Toldkommission og kræve $\frac{1}{2}$ Aar eller et helt Aar eller et Par Aar maaske til det. Saaledes er i Virkeligheden Stillingen, og det maatte jo Landstinget og dets Ordfører vide, at han her anviste Fællesudvalget et ganske umuligt Stykke Arbejde, som intet Fællesudvalg kan gøre, men som kun en Toldkommission vilde være i Stand til.

Jeg vil pege paa et andet Punkt, hvor Modsætningen mellem Protektionisternes Agitation og det Toldlovsforslag, her foreligger, træder stærkt frem. Alle vide, hvorledes Beskyttelsens Talsmænd fastslaaude i Landet — særlig overfor Arbejderne, som de gerne ville lokke over til deres Synspunkter — fastslaa og fremhæve, at med Hensyn til Finanstolden, Raastoftolden og den Slags Told ville Protektionis-

terne i Virkeligheden strække sig meget, meget videre end de saakaldte Frihandelsmænd. Det er noget, som Protektionismens store Apostel her i Landet, Julius Wulff, har gjort gældende, bl. a. navnlig i en Pjece, som sidste Vinter blev ømdelt her i Tinget; det er noget, som ogsaa blev gjort gældende fra Højres Side her i Salen sidste Vinter. Da jeg havde Ordet her i Tinget den 10. November 1906, undrede jeg mig over, at det ærede Medlem for Horsens (Fraenkel), der tog Ordet paa Højre-Protektionismens Vegne, ikke foreslog eller talte om yderligere Nedsættelser af Finanstolden ud over; hvad Regeringen havde foreslaaet. Da afbrød det ærede Medlem for Slagelse (Lange) mig med følgende Bemærkning: „Det kommer“, eller: „Det skal nok komme“. Da saa det ærede Medlem for Horsens fremsatte sine Ændringsforslag, kom det ikke — men det kom ganske vist et halvt Døgn efter, da det ærede Medlem for Horsens havde opdaget den finansielle Rækkevidde af sine Ændringsforslag. Naar nu Toldloven endelig var bleven undergivet det fra Højre bebudede sagkyndige Eftersyn oppe i det andet Ting, og naar Protektionisterne, som jo have Flertallet deroppe — hvad de jo have, thi ogsaa Ordføreren for det frikonservative Mindretal har jo højtidelig erklæret sig for Beskyttelsesmand — naar Protektionisterne oppe i det høje Ting endelig skulde vise i Gerningen, hvad de vilde, maatte man dog tro, at naar den Agitation, der har været udfoldet i Pjecer og paa Møder, nu skulde omsættes i Gerning, maatte man finde et virkeligt Tilbud til Arbejderklassen og til dette Ting om ganske anderledes Nedsættelser paa Finanstolden og Raastoftolden, underforstaaet naturligvis, at saa dette Ting og Regeringen vilde lade Industrien beholde noget mere af sin Beskyttelse. Men noget saadant leder man forgæves efter. Ikke paa et eneste væsentlig Punkt giver Landstinget den arbejdende Klasse et Tilbud om en større Nedsættelse af Finanstolden, end dette Ting har vedtaget. Jeg konstaterer her den aabenlyse Modsigtelse mellem Protektionisternes Ord og deres Gerning, mellem deres Agitation og deres Lovgivningsvirksomhed.

Jeg maa ogsaa der nævne et Par En-